

Bet. o. lovf. vedr. straffeloven og retsplejeloven

Til lovforslag nr. L 231. Betænkning afgivet af Retsudvalget den 28. april 1994

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven

(Rejsedommerordning, forkyndelse, udeblivelsesdomme i straffesager samt lønindeholdelse for bøder, sagsomkostninger og konfiskerede beløb m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til justitsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Der er af justitsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Et mindretal (Det Konservative Folkepartis og Venstres medlemmer af udvalget) bemærker, at man gerne havde set, at der, som det blev foreslået i det af justitsministeren (Engell) den 6. november 1991 fremsatte lovforslag nr. L 100 (forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Udeblivelsesdomme og varetægtsfængsling)), i langt højere grad blev skabt grundlag for at afsige udeblivelsesdomme, end det foreliggende lovforslag giver mulighed for.

Mindretallet bemærker endvidere, at man gerne ser, at den i lovforslagets § 2, nr. 27, anførte bemyndigelse til justitsministeren udnyttes snarest muligt.

Et andet mindretal (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) bemærker:

Lovforslaget indeholder en lang række elementer, hvoraf de fleste er uproblematisk.

I SF har vi især ønsket at sikre os, at retssikkerheden ikke led skade i udeblivelsesdomme. Vi har derfor stillet en række spørgsmål i ud-

valgsarbejdet, og ønsker følgende passus fra justitsministerens besvarelse af spørgsmål 2, L 231 – bilag 7, side 2, næstsidste afsnit, sidste punktum, indføjet i betænkningen:

»I den forbindelse må det også tages i betragtning, at nyordningen hovedsagelig skal anvendes i sager inden for færdselsområdet, der afgøres helt takstmæssigt (spiritus- og promillekørsel samt kørsel i frakendelsestiden).«

Derudover har SF fundet det væsentligt, at den manglende tilsigelse ikke skadede retssikkerheden for personer, der af en eller anden grund i længere tid ikke opholder sig på deres bopæl.

I besvarelsen af spørgsmål 3, L 231 – bilag 7, side 4, sidste afsnit, hedder det:

»Endelig kan den domfældte som nævnt få genoptaget sagen, når han godtgør, at han har haft lovligt forfald og ved ham utilregnelige omstændigheder har været forhindret i i tide at anmelde dette, eller at stævningen ikke betimeligt er kommet til hans kundskab, jf. retsplejelovens § 987, stk. 1. Denne bestemmelse henviser til § 948 og § 949, hvorefter fristen på 14 dage for begæring om genoptagelse af retten kan fraviges, hvis den pågældende gør det antageligt, at den omstændighed, hvorpå begæringen grundes, først senere er blevet ham bekendt, eller at fristens oversiddelse i øvrigt skyldes grunde, som ikke kan tilregnes ham (lovforslagets § 2, nr. 26).«

Med disse bemærkninger støtter SF lovforslaget.